

Τί θά γίνῃ μέ τά αντίγραφα;

ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη

Ἄς μὴ σκανδαλισθῆ κάποιος μέ ὅσα θά σημειώσουμε. Δὲν γράφουμε τίποτε ὑποτιμητικὸ γιὰ τὴ θέσι τῆς **Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας**. Οἱ Ὀρθόδοξοι γνωρίζουμε τόσο ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη, ὅσο καὶ ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, νὰ τιμᾶμε τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας. Τὸ **τιμᾶμε** σωστά. Οὔτε τὸ **ὑπερτιμᾶμε**, οὔτε τὸ **ὑποτιμᾶμε**. Στεκόμεθα μέ δέος καὶ εὐλάβεια μπροστὰ στὸν ἄνθρωπο (στὴν Κόρη), πού ἐπέλεξε ἢ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ νὰ γίνῃ μητέρα τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. **«Ἐπεθύμησεν ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους τῆς»** (Ψαλμ. μδ' 11). Εἶναι ἡ Κόρη τῶν προφητειῶν. Εἶναι ἡ **Κεχαριτωμένη** Μαρία.

- Εἶναι ἡ Παναγία τὸ πρόσωπο, πού ὑπάκουσε στὴ βουλή, στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ δόθηκε ὀλοκληρωτικὰ στὸ ἔργο τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. Ἡ ἀνταπόκρισίς της: **«Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτο μοὶ κατὰ τὸ ρῆμα σου»** (Λουκ. α' 38).

- Ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ βρίσκεται στὸ εἰκονοστάσιο (τέμπλο) κάθε ὀρθοδόξου Ναοῦ. **Μία** δὲ εἶναι ἡ Θεοτόκος. Εἴτε τιμητικὰ ἀσπασθῆς τὴν εἰκόνα τῆς στὸ πιὸ ἀπόμακρο ξωκκλήσι, εἴτε τὴν ἀσπασθῆς στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν ἢ στὸ Ἅγιον Ὅρος, τὴν ἴδια εὐλάβεια δείχνεις καὶ τὴν Ἴδια (τὴ μία) Θεοτόκο τιμᾶς. Ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀσπάζεσαι μέ ἀκράδαντη πίστι στὸ **μυστήριον τῆς τοῦ σαρκώσεως**. Καὶ ἀκόμα νὰ τὴν ἀσπάζεσαι ἱεραρχικὰ μετὰ τὸν Υἱὸ τῆς.

Ὅταν εἰσερχώμεθα μέσα στὸ Ναό, ἀπαραίτητα πρῶτα πρέπει νὰ προσκυνήσουμε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ διότι γιὰ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ δόθηκε κυρίως ἡ μάχη κατὰ τῶν εἰκονομάχων. Ὅποιος ἀρνεῖται τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἀρνεῖται τὴ σάρκωσι **«τοῦ Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος»**. Ἀλλὰ καὶ διότι ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ **Πρότυπο** καὶ τὸ **Πρωτότυπο**.

Μετά τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ τιμητικὰ προσκυνοῦμε τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὴν εἰκόνα τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ ἄλλες, ὅπως τοῦ ἐορτάζοντος ἀγίου. Ἡ προσκύνησίς τους **«ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει»**.

- Δὲν ξενίζει ὁ ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου (τῆς μιᾶς, ἐπαναλαμβάνουμε, Θεοτόκου). Ἀκόμα καὶ οἱ χιλιάδες ὀνομασίες, πού ἔχουν δοθῆ σὲ εἰκόνες τῆς Θεοτόκου, οὔτε αὐτὸ ξενίζει. Φανερώνει

τόπους, ιστορικά γεγονότα, ἔθνικες μνήμες, ἀγιογράφους, στάσεις, διάφορους τρόπους ἀπεικονίσεως τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, τῆς Παναγίας. Οὔτε μᾶς ξενίζει τό ὅτι ὅλες οἱ χιλιάδες εἰκόνες τῆς Παναγίας συνοδεύονται ἀπό τὸ ἐπίθετο «**θαυματουργός**».

Ἐκεῖνο πού **ξενίζει** εἶναι ἡ νέα μόδα νὰ τυπώνουν ἢ καὶ νὰ ἀσημώνουν ἀντίγραφα εἰκόνων καὶ νὰ τὰ μεταφέρουν μὲ πομπές, μὲ μουσικές, μὲ στρατό, μὲ πανηγύρια! Ἐνα τέτοιο ἀντίγραφο, ὅταν μάλιστα προέρχεται ἀπό συγκεκριμένο μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὑποκαθιστᾷ ὁποιοδήποτε ἄλλο ἔργο πίστεως!

Ἐλεγε Μητροπολίτης: *«Τί νὰ κάνουμε: Δὲν μπορούμε νὰ βάλουμε φρένο στὴ μεταφορὰ ἀντιγράφων ἢ λείψανων, γιατί κάθε Ναός πού ζητάει τὴ μεταφορὰ αὐτὴ ἐπικαλεῖται τὴ μεταφορὰ πρὶν σὲ ἄλλο Ναό, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ ὅτι ἔχει οἰκονομικὲς δυσκολίες ὁ Ναός»!*

Ὡστε γιὰ νὰ γεμίσουν τὰ **παγκάρια** μεταφέρονται ἀντίγραφα εἰκόνων τῆς Παναγίας; Ἡ διαφήμισις μάλιστα, ὅτι θὰ μεταφέρῃ τὸ ἀντίγραφο τῆς εἰκόνας ὁ τάδε Γέροντας, αὐξάνει τὴ συρροὴ τοῦ λαοῦ!

Ναί, ἀλλά!...

• Δὲν μᾶς ἀνησυχεῖ τὸ γεγονός, ὅτι δημιουργεῖται ἢ ψευδαίσθησις, ὅτι κάτι ἔκανε αὐτὸς ὁ λαὸς (καὶ σώθηκε!), πού ἔσπευσε νὰ συνάντησῃ π.χ. τὴ «Βηματάρισσα» Παναγία; Μὰ λίγα βήματα κάθε Κυριακὴ ἂν ἔκαναν ὅλοι οἱ προσκυνητὲς τῆς «Βηματάρισσας», θὰ συναντοῦσαν τὴν Παναγία τοῦ τέμπλου τοῦ Ναοῦ τῆς ἐνορίας τους. Καὶ θὰ τοὺς μιλοῦσε ἡ Παναγία καὶ θὰ τοὺς ἔλεγε: **«Νὰ κάνετε ὅ,τι λέει ὁ Υἱός μου»** (Ἰωάν. β' 5).